

Richtsnoeren inzake doorkijkbenadering

Inleiding

- 1.1 Overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (hierna "de Eiopa-verordening")¹ stelt Eiopa richtsnoeren op inzake de doorkijkbenadering.
- 1.2 De richtsnoeren hebben betrekking op de artikelen 104 en 105 van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (hierna "Solvabiliteit II")².
- 1.3 Deze richtsnoeren zijn gericht tot de toezichthoudende autoriteiten in het kader van Solvabiliteit II.
- 1.4 Met deze richtsnoeren wordt beoogd in alle lidstaten de samenhang en convergentie in de beroepspraktijk te vergroten bij de toepassing van de doorkijkbenadering voor alle soorten solo-ondernemingen van om het even welke omvang die de standaardformule gebruiken.
- 1.5 Deze richtsnoeren hebben tot doel ondernemingen ondersteuning te bieden bij het berekenen van de solvabiliteitskapitaalvereisten waaraan zij op grond van Solvabiliteit II moeten voldoen in verband met hun marktrisico.
- 1.6 Alleen gevallen die niet al worden aangeduid als risicolimiteringstechnieken komen voor de mogelijke toepassing van de doorkijkbenadering in aanmerking. Indien verzekerings- of herverzekeringsondernemingen risicolimiteringstechnieken gebruiken, wordt aangenomen dat de onderliggende risico's zijn onderkend en reeds zijn onderzocht.
- 1.7 Indien de begrippen niet in deze richtsnoeren zijn gedefinieerd, hebben ze de betekenis zoals gedefinieerd in de rechtshandelingen die in de inleiding worden vermeld.
- 1.8 De richtsnoeren zijn vanaf 1 april 2015 van toepassing.

Richtsnoer 1 – Geldmarktfondsen

- 1.9 Ondernemingen moeten de doorkijkbenadering op geldmarktfondsen toepassen.

Richtsnoer 2 – Aantal herhalingen

- 1.10 Ondernemingen moeten de doorkijkbenadering voldoende malen herhalen om in voorkomend geval (bv. wanneer een fonds is belegd in andere fondsen) alle materiële risico's te ondervangen.

¹ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48-83.

² PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1-155.

Richtsnoer 3 – Beleggingen in onroerend goed

- 1.11 Ondernemingen moeten voor de volgende beleggingen de ondermodule vastgoedrisico gebruiken:
- a) terreinen, gebouwen en rechten op onroerende zaken;
 - b) belegging in onroerende zaken die voor eigen gebruik van de onderneming worden gehouden.
- 1.12 Voor aandelenbeleggingen in bedrijven die zich uitsluitend bezighouden met faciliteitenbeheer, vastgoedbeheer, ontwikkeling van vastgoedprojecten of soortgelijke activiteiten, moeten ondernemingen de ondermodule aandelenrisico toepassen.
- 1.13 Wanneer ondernemingen in onroerend goed beleggen via een instelling voor collectieve belegging of middels andere als fondsen verpakte beleggingen, moeten zij de doorkijkbenadering toepassen.

Richtsnoer 4 – Gegroepeerde gegevens

- 1.14 Wat betreft de groeperingen bedoeld in artikel 84, lid 3, van de uitvoeringsmaatregelen, moeten ondernemingen ervoor zorgen dat, wanneer activa vallen onder de ondermodules spreadrisico en renterisico en naar looptijdklasse gegroepeerd zijn, de looptijden die in de klassen zijn ondergebracht aantoonbaar voorzichtig zijn³.
- 1.15 Wanneer groeperingen van verschillende kredietkwaliteitscategorieën worden gebruikt, moeten ondernemingen ervoor zorgen dat de kredietkwaliteitscategorieën die in de groepen zijn ondergebracht aantoonbaar voorzichtig zijn.

Richtsnoer 5 – Groeperingen van gegevens en concentratierisico

- 1.16 Wanneer in overeenstemming met artikel 84, lid 3, van de uitvoeringsmaatregelen de singlenameblootstellingen van de onderliggende activa van collectieve fondsen worden gegroepeerd om de kosten van de marktrisicoconcentraties te berekenen, en niet kan worden aangetoond dat de groepen waarin het fonds is verdeeld geen enkele zelfde singlenameblootstelling bevatten, moeten ondernemingen aannemen dat alle activa waarvan de daadwerkelijke singlenameblootstelling niet is geïdentificeerd tot dezelfde singlenameblootstelling behoren.
- 1.17 Bovenstaande alinea is niet van toepassing wanneer er voor singlenameblootstellingen een blootstellingslimiet bestaat volgens dewelke het fonds wordt beheerd.
- 1.18 Ondernemingen moeten blootstellingen in het kader van de in alinea 1.16 genoemde groepen voor alle collectieve fondsen waarin ze zijn belegd,

³ PB L 12 van 17.01.2015, blz. 1-797.

samenvoegen en de blootstellingen aan elke groep in overeenstemming brengen met de bekende singlenameblootstellingen in hun activaportefeuille.

Richtsnoer 6 – Indirecte blootstelling aan rampenrisico

- 1.19 Bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste ten aanzien van indirecte blootstellingen aan rampenrisico's, zoals beleggingen in obligaties waarvan de terugbetaling afhankelijk is van het zich niet voordoen van een bepaalde ramp, moeten ondernemingen rekening houden met alle mogelijke krediet- en rampenrisico's.
- 1.20 Rampenrisico's moeten in de desbetreffende ondermodules rampenrisico worden behandeld alsof de onderneming rechtstreeks aan het onderliggende rampenrisico is blootgesteld.

Richtsnoer 7 – Catastrophe bonds uitgegeven door de onderneming

- 1.21 Wanneer een onderneming zogenoemde "catastrophe bonds" (rampenobligaties) uitgeeft die niet voldoen aan de vereiste risicolimiteringstechnieken als vastgesteld in de artikelen 208 tot en met 215 van de uitvoeringsmaatregelen, mogen zij niet zodanig in de standaardformule worden behandeld dat het kapitaalbeslag ten aanzien van de rampenkenmerken van deze obligaties hierdoor vermindert.
- 1.22 Bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste dienen ondernemingen deze catastrophe bonds te behandelen alsof het aflossingsschema niet afhankelijk is van het zich niet voordoen van een ramp.

Richtsnoer 8 – Langlevenobligaties

- 1.23 Wanneer ondernemingen langlevensobligaties kopen die niet voldoen aan de vereiste risicolimiteringstechnieken als vastgesteld in de artikelen 208 tot en met 215 van de uitvoeringsmaatregelen, moeten ze het kapitaalvereiste voor het sterfte- en spreadrisico berekenen overeenkomstig de alinea's 1.24 tot en met 1.28.
- 1.24 Het kapitaalvereiste van de ondermodule sterfterisico van de standaardformule moet gebaseerd zijn op een theoretische portefeuille van tijdelijke verzekeringsovereenkomsten:
- a) het uitbetalen van een bepaald bedrag bij overlijden;
 - b) op basis van een representatieve steekproef van de referentiepopulatie die aan de langlevensindex ten grondslag ligt;
 - c) waarbij de looptijd van iedere tijdelijke verzekeringsovereenkomst gelijk is aan de termijn van de couponbetaling.
- 1.25 De ondernemingen dienen de fictieve portefeuille zodanig op te stellen dat bij het aannemen van de beste schatting de totale betalingen van uitkeringen overeenkomen met de betaalbare coupon.

- 1.26 Het kapitaalvereiste van de ondermodule spreadrisico moet berusten op een obligatie of lening met dezelfde marktwaarde, duur en kredietkwaliteitscategorie als het langleveninstrument.
- 1.27 Wanneer ondernemingen langlevenobligaties verkopen, dienen zij het kapitaalvereiste te berekenen op basis van de ondermodule langlevennisico, alsof de theoretische portefeuille bestaat uit schenkingsovereenkomsten op grond waarvan de vereiste som bij leven op een vastgestelde leeftijd wordt uitbetaald en gezamenlijk kasstromen worden geproduceerd die gelijkwaardig zijn aan die van de obligatie.
- 1.28 Ondernemingen mogen de waarde van langlevenobligaties die niet voldoen aan de vereiste risicolimiteringstechnieken, als vastgesteld in de artikelen 208 tot en met 215 van de uitvoeringsmaatregelen, niet verhogen als de stresssituaties in de module levensverzekeringstechnisch risico worden toegepast.

Regels inzake naleving en rapportage

- 1.29 Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht uit hoofde van artikel 16 van de Eiopa-verordening. Ingevolge artikel 16, lid 3, van de Eiopa-verordening moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om de richtsnoeren en aanbevelingen na te leven.
- 1.30 De bevoegde autoriteiten die voldoen of van plan zijn te voldoen aan deze richtsnoeren, dienen deze op een passende manier op te nemen in hun wetgevend of toezichthoudend kader.
- 1.31 De bevoegde autoriteiten bevestigen Eiopa binnen twee maanden na publicatie van de vertaalde versies of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn hieraan te voldoen, of geven anders redenen voor niet-naleving op.
- 1.32 Indien op deze uiterste datum geen antwoord is ontvangen, zullen de bevoegde autoriteiten worden beschouwd als autoriteiten die niet voldoen aan de rapportageverplichtingen, en als zodanig worden geregistreerd.

Slotbepaling inzake herziening

- 1.33 Deze richtsnoeren kunnen door Eiopa worden herzien.